

INGEZONDEN.

BESTRIJDING DER TUBERCULOSE DOOR DEN HUISARTS.

Als antwoord aan RIETEMA zou ik het volgende willen opmerken:

Ad *a.* Ik heb vele jaren behoord tot de „gewone” dokters, en in die jaren een groot aantal collega's in hun praktijk gekend; eveneens vele „gewone” zusters, wier werk den invloed ondervond van de „gewone” dokters. Er is voor mij geen reden om te veronderstellen, dat het gemiddelde van de collega's, die ik niet kende, anders is dan het gemiddelde van hen, die ik wél kende; integendeel.

Ad *b.* Ik acht het oirbaar, bedoeld feit vast te stellen. Dat het een *grievende*, algemeene *beschuldiging* zou zijn, zooals RIETEMA meent, ontken ik. Ongetwijfeld ontbreekt bij de meeste praktiseerende artsen een groote mate van lust om de tuberculose te bestrijden; maar eveneens ontbreekt hun veelal, zooals ik toegaf, de gelegenheid. Wanneer men werkelijk iets van beteekenis wil doen, neemt dat méér tijd dan de meesten beschikbaar kunnen (of wenschen te) stellen. Hier is geen opzettelijke nalatigheid, veel meer moedeloosheid in het spel; misschien mag ik verwijzen naar hetgeen ik hieromtrent vroeger te dezer plaatse schreef (1922, I, no. 25, bldz. 2552).

Wanneer mijn tegenstanders op dit terrein mij „beschuldigen”, dat ik veel te véél verwacht of doe, dan vind ik daarin niets grievends, en ik druk hun met genoegen de hand. Omgekeerd zie ik geen enkele reden om in het *Tijdschrift* niet te zeggen wat mijn eerlijke meening is: dat de meesten veel te weinig verwachten en (kunnen) doen.

Apeldoorn, 19 September 1923.

C. METZLAR.

DE VORMING VAN SUIKER UIT VET.

Ten onrechte heeft VAN LIER uit mijn woorden afgeleid, dat ik glycerine voor een vet houdt.

Vetten zijn esters van een driewaardigen alcohol (het glycerine) en vetzuren. Bij de verzeeping van vet onder invloed van zuren, alcaliën of fermenten komt dus glycerine vrij. Vandaar, dat ik zeide, dat glycerine een klein percentage van het vet vormt.

Amsterdam, 21 September 1923.

H. A. LUBBERS.

PROF. NARATH-FONDS.

Wie voelt niet voor den oproep uit Amsterdam en voor den geestdrift van ELIAS! Maar is het wel algemeen bekend, dat te Utrecht reeds een commissie bestaat, waarvan prof. LAMÉRIS secretaris is?

Wanneer Amsterdam en nu ook Rotterdam met Utrecht wilden samenwerken, zou daardoor een krachtig „Prof. NARATH-fonds” kunnen ontstaan, waaruit hij blijvend en goed werd verzorgd. En op even kiesche wijze, als hij dit vroeger anderen deed. Van wien iets komt, moet hij niet weten, want danken mag hij ons niet, die plicht rust op ons.

Scheveningen, 22 September 1923.

H. A. MOLEMA.

VERBAND TUSSCHEN INGEWANDSBREUK EN BEDRIJFSONGEVAL.

Toen ik in het *Tijdschrift* van 22 September 1923 in de rubriek „Referaten” den titel van het referaat van D. N. VAN GELDEREN „Ingewandsbreuk en Bedrijfsongeval” las, had ik hoop, een gedocumenteerde beschrijving te zullen lezen van één of meer gevallen, die dit verband konden bevestigen of ontkennen; doch zeer teleurgesteld was ik, niets van dien aard te vinden.

Een zeer onvolledig waargenomen geval wordt gebruikt, om stemming te maken tegen de meening, dat een breuk het gevolg zou kunnen zijn van een ongevalsgebeurtenis, en de orakelachtige uitspraak van het „Reichsversicherungsamt” wordt ons medegedeeld.

De Nederlandsche ongevalleneeskunde neemt deze uitspraak ouder gewoonte klakkeloos over en de particuliere Ongevallenverzekerings-Maatschappijen maken er een artikeltje van in hun polissen, die door hun lengte en kleinen druk moeilijk gelezen en begrepen worden; doch bij uitbetalingen te pas komen.

Waar blijft nu de mooie beschouwing van VOSSENAAR, bldz. 187 *Gen. Tijdschrift der R. V. B.*, Juni 1923: „De sociale ongevallenverzekering met haar strekking, „te voorzien in de nooden van een volksgroep onder bepaalde omstandigheden, „die kans zouden opleveren, zoowel voor het individu, als voor de gemeenschap een calamiteit in het leven te roepen”.

Bussum, 23 September 1923.

A. E. VERMEIJ.

GEDENKBOEK VAN DEN GENEESKUNDIGEN KRING TE AMSTERDAM.

Ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van den Kring is een *Gedenkboek* verschenen, bevattend:

1. De feestrede van prof. BURGER; 2. sprokkelingen uit het Kringarchief; 3. personalia en statistiek; 4. dertig portretten van vroegere voormannen van den Kring; 5. ruim twintig kleine artikelen over verschillende onderdeelen der geneeskunde; 6. vijftientwintig karikaturen betreffend Amsterdamsche geneeskundigen.

Maatschappij-leden kunnen het Gedenkboek ontvangen tegen toezending van f 4.50 of (voor een gebonden exemplaar) f 5.50 aan den penningmeester dr. W. HOLLEMAN, Heerengracht 569.

Namens het bestuur van den Kring:

Amsterdam, 24 September 1923.

H. D. DE HAAS, *secretaris*.

DE WETENSCHAP IN DEN AMSTERDAMSCHEN KRING.

Aan Prof. G. VAN RIJNBEEK.

Ik spreek zeker namens het bestuur van den Amsterdamschen Kring, wanneer ik u dank zeg voor Uw gelukwensch met ons feest, in het vorig nummer van het *Tijdschrift*. Ik twijfel geenszins aan uw vriendelijke bedoeling, maar moet toch ernstig protest aantekenen tegen uw bewering, dat de wetenschap in den Kring niet veel meer zou beteekenen. Gij schrijft: „Het wetenschappelijk vergaderingsleven is allengs rustiger ouwen gaan zoeken en het zal moeilijk, misschien onmogelijk zijn, het eenmaal verlorene weer geheel terug te winnen”.

Hoe gij aan deze bewering komt, is mij onbegrijpelijk. Zoover ik mij herinner, heb ik u in den Kring nog nooit gezien. Wel verre van te zijn verminderd, beleeft het wetenschappelijk leven in den Kring tegenwoordig een tijdperk van grooten bloei.

Gedurende de *anderhalf jaar* van mijn tegenwoordig voorzitterschap zijn hier voordrachten en demonstraties gehouden door de volgende heeren: prof. R. BÁRÁNY (Upsala); prof. SNAPPER; prof. STICKER (Honnef); prof. RUITINGA; dr. VAN EDEN; dr. HEYERMANS; dr. DE BOER; dr. WASSINK; prof. FORSELL (Stockholm); dr. STEENSMAN; prof. W. M. DE VRIES; prof. MATHES (Innsbruck); dr. WORTMAN; dr. SIEMENS; dr. LEUSDEN; dr. ZEEHANDELAAR; prof. BURGER; prof. L. BOUMAN; dr. J. DE HARTOGH; prof. VAN ROOY; dr. OLJENICK; waarvan prof. RUITINGA en prof. SNAPPER elk twee keer, prof. VAN ROOY en prof. DE VRIES elk één keer een gansche reeks van demonstraties hebben gegeven.

Ik heb het Kringleven alhier ruim dertig jaar meestal zeer actief meegemaakt en herinner mij niet in wetenschappelijk opzicht een beter tijdperk te hebben gekend.

Amsterdam,

24 September 1923.

H. BURGER,

voorzitter van den Kring.

Inderdaad heb ik in de ongeveer 14 jaren, dat ik lid van de Maatschappij ben, slechts éénmaal een vergadering van den Kring bijgewoond. Mijn „bewering” gaf dan ook slechts een *communis opinio* weer. Het verheugt mij te hooren, dat het wetenschappelijk leven in den Kring onder het voorzitterschap van prof. BURGER, weer zoozeer in bloei schijnt te geraken; moge dat zoo voortgaan!

G. VAN RIJNBEEK.